

ספרי' — אוצר החסידים — ליובאוויטש

לקוטי שיחות

מכבוד קדושת

אדמו"ר מנחם מענדל

שניאורסאהן

מליובאוויטש

וירא

מתורגם ומעובד לפי השיחות של לקוטי שיחות חלק ג
(תרגום חפשי)

יוצא לאור על ידי
„מכון לוי יצחק“
כפר חב"ד ב'

שנת חמשת אלפים שבע מאות שמונים וחמש לבריאה
שנת שבעים וחמש לנשיאות כ"ק אדמו"ר מלך המשיח

וירא

הרמב"ם כאן שכתב "והוא החק שחקק אברהם אבינו ודרך החסד שנהג בה" – אנו הרי נוהגים כן רק משום שכן ציינו הקב"ה בעת מתן תורה, וכמו שכותב בעצמו הרמב"ם שם⁴, שמצות הכנסת אורחים נכללת ב"ואהבת לרעך כמוך". מה מלמדנו, א"כ, מה שחקק אברהם אבינו?

ב. בתיקוני זוהר מובא⁵, שר' שמעון אמר: "זכאה איהו מאן דמקבל אורחין ברעו שלים כאילו מקבל אפי שכינתא" (מי שמקבל אורחים ברצון גמור הרי הוא כאילו מקבל פני שכינה). לכאורה מאמר זה של התיקוני זוהר סותר את מאמר הגמרא שהובא לעיל שהכנסת אורחים גדולה מקבלת פני שכינה.

אף שמצינו הרבה פעמים, חלוקי דיעות בדברי חז"ל – בגמרא גופא וכן בין הגמרא והזוהר – אבל בענין זה אין שייך לומר שהתיקוני זוהר חולק על הגמרא, שהרי הגמרא לומדת זאת מפסוק ומ"מעשה רב" של אברהם אבינו בפועל שהכנסת אורחים גדולה, ובהכרח לבאר את התיקוני זוהר באופן כזה שלא יסתור את פסק הגמרא המיוסד על פסוק.

ג. ויובן הדבר בהקדים ביאור מדריגת רבי שמעון בר יוחאי שהוא בעל המאמר הנ"ל בתיקוני זוהר:

אצל רשב"י היתה "תורתו אומנתו"⁶, וכן היה מ"בני עליה"⁷, שגודל שתי מעלות אלו מבואר גם בנגלה דתורה, ויותר מזה בפנימיות

א. הגמרא¹ לומדת ממה שאמר אברהם אבינו להקב"ה "אד' אם נא מצאתי חן בעיניך אל נא תעבור וגו'" ש"גדולה הכנסת אורחים מהקבלת פני שכינה" – מזה שבקש אברהם מהקב"ה להמתין והוא עצמו רץ לקבל את האורחים, ראייה שהכנסת אורחים גדולה מקבלת פני שכינה.

וכן פוסק גם הרמב"ם² וזה לשונו שם: "והוא החק שחקק אברהם אבינו ודרך החסד שנהג בה, מאכיל עוברי דרכים ומשקה אותן ומלווה אותן, וגדולה הכנסת אורחים מהקבלת פני שכינה שנאמר וירא והנה שלשה אנשים".

דברי הרמב"ם צריך להבין:

(א) דרכו של הרמב"ם ב"יד החזקה" היא להביא את ההלכה בלבד מבלי להביא את מקורה. אלא אם כן, המקור המובא מוסיף ביאור בההלכה. אבל בהלכה של "גדולה הכנסת אורחים" אין נראה, לכאורה, מה מתוסף על ידי המקור "שנאמר וירא והנה וגו'", לשם מה, א"כ, מביא כאן הרמב"ם את הפסוק?

(ב) בפירוש המשניות³, הרמב"ם בעצמו, מאריך לבאר, שכל המצוות שאנו מקיימים היום, אין אנו עושין אותן אלא מציווי הקב"ה לנו על ידי משה רבנו ע"ה בהר סיני, ולדוגמא, מה שאנו מקיימים מצות מילה, אין זה מפני שאברהם אבינו ובני ביתו מלו עצמם, אלא מפני שהקב"ה ציווה על ידי משה רבנו שנמול עצמנו כמו שמל עצמו אברהם אבינו ע"ה. וכך גם בכל שאר המצוות שנצטוו בהן לפני מתן תורה, ולפי זה אינו מובן דברי

(4) הל' א.

(5) תל' ואו קרוב לסופו.

(6) שבת יא, א.

(7) סוכה מה, ב.

(1) שבת קכו, א.

(2) הל' אבל פי"ד הל' ב.

(3) חולין פ"ז, משנה ו.

שמלמעלה סובבו הדברים כך שלרשב"י יחסרו המשכות מסויימות) וכיון שרשב"י פעל בעבודתו הרוחנית את מה שאחרים השיגו על ידי מצוות גשמיות, היתה זו נחשבת אצלו כגשמיות המצוות אצל אחרים. וכפי שאומר הירושלמי¹³ בפשיטות: ולא מודי רשב"י שמפסיקין לעשות סוכה ולעשות לולב – אבל כאשר קיים המצוות בפועל בבחינה גשמית, ובכללן מצות הכנסת אורחים, היו אלו בדרגה גבוהה בהרבה משל אחרים.

(ועל דרך ההלכה ש"לאו שאין בו מעשה אין לוקין עליו"¹⁴, יש פוסקים שסוברים¹⁵, שבאם הלאו נכלל בהסוג "שאיין בו מעשה" הרי גם באופן שעבירת הלאו הוא על ידי מעשה אין מגיע על כך מלקות, שהמעשה אינו קובע בלאו כזה שבעיקרו הוא "לאו שאין בו מעשה").

וכיון שרשב"י קיים מצוות "הכנסת אורחים" באופן נעלה כזה שהמעשה הגשמי של המצוה אינו קובע כל כך, משום שבעיקר קיים אותה על ידי עבודה רוחנית, – הרי אין בחינתה הרוחניות של מצות הכנסת אורחים גדולה מ"קבלת פני שכינה", ומכל שכן שאינה גדולה מ"קבלת פני שכינה" נעלית כמו שהיתה אצל רשב"י. ולכן אמר רשב"י ש"הכנסת אורחים" דומה ל"קבלת פני שכינה". אבל התורה הרי על "הרוב תדבר", ורוב בני אדם אינם בדרגתו של רשב"י, שהרי בני עליה – הן מועטין⁷, לכן – פסקה תורה, ש"גדולה הכנסת אורחים מהקבלת פני שכינה".

ד. וזו היתה כוונת הרמב"ם כשהביא

התורה בתורת החסידות⁸. בהיותו במדרגה כזו מובן עד כמה גבוה היה אצל ר' שמעון ענין קבלת פני שכינה. ובפרט לפי דברי הוזהר⁹ "מאן פני האדון הוי' דא רשב"י" – הרי מה שלפי ערכנו נקרא "קבלת פני שכינה" – קבלת דרגת פנימיות אלקות, היתה זו אצל רשב"י מדריגה תמידית, שהאירה אצלו תמיד דרגת פני (פנימיות) האדון הוי'. ובהכרח איפה לומר, שקבלת פני שכינה שלו היתה באופן נעלה לגמרי.

ובהשוואה למדריגה הנעלית של קבלת פני שכינה אצל ר' שמעון – וכפי מדרגתו שלו, כך מדד את הנהגת העולם¹⁰ – לא היתה הכנסת אורחים גדולה אלא שוה לקבלת פני שכינה שלו. אבל אלו שלא הגיעו לדרגה הנעלית של רשב"י, אצלם הכנסת אורחים גדולה מקבלת פני שכינה.

ועוד: מבואר בלקומי תורה¹¹, שמצד מעלת נשמת רשב"י, היה מסוגל בעבודתו הרוחנית להמשיך אותן המשכות שעל ידי אחרים נמשכות רק באמצעות קיום מצוות בגשמיות. ראיה לכך משלש עשרה שנה ששהה רשב"י במערה – שם לא היתה לו אפשרות לקיים אכילת מצה, קידוש על יין, אתרוג וסוכה וכיו"ב, (שהרי מפני סכנת נפשות היה אסור לו לצאת מהמערה) – שאז המשיך ההמשכות של כל המצוות על ידי יחודים עליונים ועליות (אף שבמערה היה אנוס, ו"אונס רחמנא פטרי"¹², התורה פטרתו מלקיים אותן מצוות – הרי קשה לומר

(8) תניא ספ"י. עמק המלך ש"א בסופו.

(9) ח"ב ל"ח, א. – ראה כעין זה גם בנגלה דאורייתא, בירושלמי ביכורים פ"ג ה"ג: והוי' בהיכל קדשו דא ר' יצחק בר' לעזר בכנישתא מדרשא דקיסרין. וראה בחי' פ' תשא לג, ז.

(10) ראה ברכות לה, ב.

(11) פ' שמיני ד"ה לויתן.

(12) בבא קמא כה, ב. וש"נ.

(13) שבת פ"א סוף ה"ב.

(14) שבעות ג, ב. וש"נ.

(15) ראה מל"מ פ"ד מהל' מלוה ה"ו ובשד"ח מערכת

למ"ד כלל י"ב וכלל י"ד.

שנהג בה": שעבודת אברהם אבינו היתה בקו החסד (שלכן ביקש אפילו על ישמעאל: "לו ישמעאל יחי' לפניך"), ומשום זה קבע את הכנסת אורחים שלו באופן שתהא שייכת לכל אדם, גם לאלו שהם במדריגה נחותה ביותר, ובכך הנחיל לנו כח לקיום מצות הכנסת אורחים, שתהיה "גדולה הכנסת אורחים מהקבלת פני שכינה".

זוהי כוונת הרמב"ם בלשונו "והוא החק שחקקו אברהם אבינו ודרך החסד שנהג בה" – לולא עבודת אברהם אבינו לא היה לנו הכח לקיים מצות הכנסת אורחים בגשמיות, וממילא לא היה לנו הענין של הכנסת אורחים באופן שתהא גדולה מהקבלת פני שכינה. אלא שאברהם אבינו על ידי עבודתו הוריש לנו, חקק והנהיג בכל אדם דרך החסד שלו, תחילת כל המידות ומן המדות בא הדבר לידי פועל ממש – שזה כל האדם.

(משיחת ליל ערב ראש השנה.
כ"ט אלול, תשכ"ב)

ו. כ"ק מו"ח אדמו"ר היה אומר²⁰, שמפרשת השבוע יש ללמוד הוראה בחיים. ומובן שכן הוא: שהרי יש לנו א"ל נצחי, והוא נתן לנו תורה נצחית, שעל ידה – על ידי לימוד התורה בתמידות ולימוד ממנה הוראה בחיים – אנו עם חי לנצח ובאפשרותנו לסבול ולעמוד בפני כל הקשיים.

בפרשתנו מסופר על היהודי הראשון שהיה בעולם. הוא היה אחד ויחיד בשעה שכל העולם היה נגדו²¹, עד שנוכחו כולם לדעת שהקב"ה עמו ותומך בו בכל אשר יעשה. או כרת מלך פלשתים עמו ברית, ואברהם היה יכול לגור בשלוה בארץ פלשתים.

את מקור ההלכה "גדולה הכנסת אורחים וכו'" מהפסוק, שבכך נוסף ביאור בההלכה: ללא ציון מקור ההלכה היה אפשר לפרש ש'ר שמעון בתקוני זוהר חולק על ההלכה – אף שבכל מקום שיש מחלוקת בין תלמוד בבלי לזוהר, הלכה כבבלי, מ"מ הרי "אלו ואלו דברי אלוקים חיים"¹⁶ והיה מקום גם לדעת זוהר בכל (מצב של) אדם – לכן מביא הרמב"ם מקור מפסוק מפורש, לומר שבזה אין מחלוקת ודעת רשב"י היא, כאמור לעיל, לפי מדריגתו שלו, ואינה סותרת לפסק הגמרא.

ואין לתמוה על הרמב"ם שבא לשלול ענין המבואר בוזהר, כי ידוע¹⁷ שהרמב"ם ה' מקובל וענינים רבים בספריו מקורם בוזהר, קבלה וכו'¹⁸.

ה. על פי זה גם מובן לשון הרמב"ם: "והוא החק שחקקו אברהם אבינו ודרך החסד שנהג בה", שבזה מסביר מדוע אין בהלכה בבבלי סתירה לדעת ר' שמעון בתקוני זוהר:

הכח שיש לנו לקיים את המצוות שנצטוינו מסיני, הוא משום ש"מעשה אבות סימן לבנים"¹⁹. גם במצות הכנסת אורחים: לגבי כלל ישראל היתה של הכנסת אורחים גדולה מקבלת פני שכינה, באה מנתינת כח של אברהם אבינו, על ידי ה"חק שחקקו" במצות הכנסת אורחים – "מעשה אבות" – באופן שתהא שייכת לכל אדם.

זהו גם דיוק לשון הרמב"ם "ודרך החסד

16 עירובין יג, ב.

17 ראה ספר השיחות ה'ש"ת ע' 41 הערה *27.

18 בכמה ס' כבר דגו בזה. ראה רשימות הצ"צ על מו"נ (בסו"ס החקירה). כסף משנה להל' מוזהו (פ"ה ה"ד). מגדול עזו להל' תשובה (פ"ה ה"ה). ס' בן יוחאי שער ו' מענה קל. הרמב"ם והזוהר (להרב מרגלית). וראה צפנת פענח על הרמב"ם להל' ע"ז (פ"ב ה"ז): פחות מד' הטעם משום דמבואר בס' קבלה דיש לפאה דא"ק ד' שערות ע' בס' מפתח העולמות ע"ש.

19 ראה לקו"ש ח"ג [המתורגם] ע' 11 הערה 6.

20 ראה קונטרס ביקור שיקאגא ע' 7, ולקו"ש שם ע' 5 ה' 2.

21 ב"ד מב, ה. וראה רמב"ם הל' ע"ז פ"א.

המענגים: פירות, יין, כל מיני מגדים, ומשכב, ואפילו סנהדרין להשיב לשאלותיהם, ונתן להם כל זה על אף שהיו לגביו אנשים זרים.

מזה צריך ללמוד כל אחד מישראל: הרי אצל כל אחד נטועה בלב מדת הצדקה וגמילות חסדים. ועליו לדעת שמדה זו שירש אותה, בירושה מאברהם אבינו²⁶, אינה רק בשביל לתת לשני דברים ההכרחיים, כי אם גם דברי מעדנים, ולא רק במובן החומרי, אלא גם לפתור את בעיות ה"נפש" (הרוחניות) של הזולת.

ח. ענין עשיית הצדקה באופן האמור לעיל, לספק לא רק את ההכרחי לבד כי אם גם את ההנאה והתענוג הרי הוא מושרש אצל הורים בנוגע לילדיהם. טבע מושרש הוא אצל ההורים לתת לילדיהם – שהם חסרי יכולת – כל הנצרך להם (מבלי להתחשב אם הילדים ישיבו להם כגמולם אם לאו) לא רק ההכרחיות; כך גם בכלל, בנוגע לחינוך, מחנכים ההורים את ילדיהם שיתפתחו ויגדלו על הצד הטוב ביותר, הן בחומר והן ברוח.

בבני ישראל דוגמת אברהם אבינו, הגישה הטבעית הזאת אינה רק ביחס לצאצאיהם כי אם גם לאנשים זרים. תכונה זו נטועה בכל לב יהודי, שדבר שמקבל על ידי יגיעה והתאמצות רבה, יתן לאנשים זרים לגמרי ולא רק למלאות את צרכי הזולת הגשמיים כי אם גם לפתור בעיותיו הנפשיות.

הנהגה זו היא למעלה מהשכל: לתת לזולת דבר החסר לו – מבין גם השכל, שכיון שחסר לו דבר ממלאים לו את חסרונו מתוך רחמנות. אבל לתת לשני מה שלא חסר לו כי אם לתענוג, זהו נובע ממדה מיוחדת של טוב

בעת שאברהם התגורר בארץ פלשתים מסופר בפרשתנו: "ויטע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם הוי' א-ל עולם" שפרסם שם אלוקות²² ואמונה; "ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים", – ולאחר מכן בא סיפור העקידה.

וצריך להבין: מה לומדים אנו מזה שאברהם נטע שם אשל? התורה הרי מתארת גדולתו של אברהם אבינו, שבהיותו יהודי יחיד פרסם בכל מקום את האמונה בה' אחד, ומה מוסיף בענין זה סיפור נטיעת האשל? גם מה שייכות יש בין "ויטע אשל" לפרשת העקידה הבאה מיד לאחר מכן?

ז. פירוש "אשל" לפי פשוטו הוא – אילן מרובה בענפים. בהיותו בארץ מדבר, מקום בו חום השמש לוחט, נטע שם אילן כדי להגן עליו מהשמש.

בגמרא²³ נאמר, ש"אשל" אינו עץ בודד, אלא אברהם נטע גן שלם של עצי-פרי, במטרה שהאורחים העוברים ושבים יהנו מהפירות. דעה נוספת: "אשל" פירושו "פונדק" – אכסניא, אברהם אבינו נתן לאורחים לא רק פירות, אלא אכילה ושתייה, בשר ויין וכו' ומשכב²⁴. עד שאברהם – כמסופר במדרש²⁵ – העמיד אצלו בבית סנהדרין עבור האורחים כדי לפתור את השאלות העשויות להתעורר אצל האורחים.

התורה מספרת כאן על אופן הכנסת אורחים של אברהם אבינו: הוא לא הסתפק בנתינת לחם, מלח ומים לאורחים, ואף שיש בהם כדי להשביע; אברהם אבינו לא הסתפק בנתינת ההכרה, כי אם נתן להם דברים

(22) סוטה י, סע"א.

(23) סוטה שם ובפרש"י.

(24) מדרש הובא בבחי' וירא (כא, לג).

(25) ב"ר פנ"ד, ו.

(26) יבמות עט, א.

לבניהם שלהם, כי אם גם לשל אחרים; ולתת להם לא רק דברים של הכרחיות, כי אם יהדות, תורה ומצוות במלוא המדה – ואז גדל דור של מסירות נפש, שגם בהיותם במדינה חפשית הם מוכנים להקריב כל אשר להם, עד גם את חייהם עבור אמונה, תורה ומצוות, וכל הקשור ביהדות.

כאשר ההנהגה היא באופן האמור לעיל ישנה ההבטחה מהקב"ה ששכר תמיכת והגדלת והעמקת הישיבות ובתי תלמוד התורה יהיה לא "דולר תמורת דולר", כי אם שהקב"ה ישלם כמה פעמים ככה (כמו שמצינו אצל אברהם אבינו, שהתחלה אצלו היתה בנן אחד, ומוזה הגיע ל"וארבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים"), לא רק בממון – שעל זה מיותר לדבר – כי אם גם בענינים אחרים: בריאות אריכות ימים ונחת מהילדים.

"ואל ירע לבבך בתתך לו" – יתן הקב"ה שיקבלו בשמחה את ההוראה מהנהגת אברהם אבינו ויצחק, ויתנו לישיבות ביד פתוחה ורחבה ובשמחה, ואז יפרע הקב"ה כמה פעמים ככה, לא רק בממון כי אם בכל המצטרך²⁸.

(משיחה לעסקני ישיבות תומכי תמימים ליובאוויטש, י"ז מרחשון, תשי"ט)

שמקורה למעלה מהשכל; שמצד מדת הטוב שלו מחפש את טובת הזולת.

ואם כך הוא הדבר בדברים החומריים, על אחת כמה וכמה שכן הוא בדברים הרוחניים, חסרון בנשמה – כואב הרבה יותר, וקשה לתקנו יותר מחסרון הגוף.

לכן דרכם של בני ישראל, בכל מקום אליו הגיעו – במדינה חפשית, או במקום שהיו לוחצים אותם – לא התחשבו בשום דבר ויסדו מיד ישיבות ותלמודי-תורה²⁷, ודאגו להעמידם באופן שיתנו לא רק ההכרח הנדרש לתלמידים ולתלמידות, אלא שיהא באופן של יגדיל תורה ויאדיר, במילואו.

ט. עתה יובן הקשר בין "ויטע אשל" לעקידה:

כה מסירות הנפש אצל אברהם ויצחק ללכת לעקידה, על אף היותם בארץ פלשתים ימים רבים – מקום שהיו בו חופשיים לגמרי ולא לחצו אותם ולא העיקו להם – בא מ"ויטע אשל", מהנהגתם באופן כזה של חסד שלמעלה מטעם ודעת. לפיכך גם בימי השלוה של "ימים רבים" הלכו אל העקידה בשמחה.

וזהו גם הוראה לכל הדורות: מבני ישראל נדרשת הנהגה של מסירות נפש במיוחד בחינוך הילדים, שעמל גיעתם כמשך שנים רבות יקדישו לחינוך הבנים והבנות, לא רק

28 ראה תו"א בתחילתו שעי" הצדקה "נעשה מוחו ולבו זכים אלף פעמים ככה", ונתבאר בלקו"ת לג"פ שם.

27 ראה יומא כז, ב.

לזכות

כ"ק אדונונו מורנו ורבינו מלך המשיח

הוספה

בשורת הגאולה

מז.

פעולתו של אדנ"ע ביסוד ישיבת תומכי תמימים – כמבואר בשיחתו הידועה¹ בענין „כל היוצא למלחמת בית דוד“, שתלמידי תומכי תמימים הם „חיילי בית דוד“ שיוצאים למלחמת בית דוד נגד אלו „אשר חרפו עקבות משיח“², ובלשון הרמב"ם בהלכות מלכים ומלחמות ומלך המשיח³: „ילחם מלחמות ה' עד ש„נצח“, כמרומו גם בהמשך הכתובים ד„אשר חרפו עקבות משיח“ – „ברוך ה' לעולם אמן ואמן“⁴, ש„אמן“ (ועאכו"כ ב"פ אמן) מורה על הנצחון במלחמה⁵, שעיי"ז נעשה ביאת וגילוי דוד מלכא משיחא בפועל ממש.

ובהדגשה יתירה בדורנו זה – דור השלישי לאדנ"ע ולתלמידיו חיילי בית דוד, שבו מסתיימת ונשלמת עבודתם של חיילי בית דוד להביא את הגאולה בפועל ממש ע"י דוד מלכא משיחא, וכדברי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו בחיים חיותו בעלמא דין שכבר נסתיימה ונשלמה כל העבודה, ועומדים מוכנים לקבלת דוד מלכא משיחא, ועאכו"כ לאחרי המשך העבודה באופן ש„נתן ה' לכם לב לדעת ועינים לראות ואזנים לשמוע“⁶.

ובדורנו זה נמצאים כבר בשנת הצדי"ק – לאחרי סיום שנת הפ"ט, הקשורה עם מזמור הפ"ט, שסיומו וחותרו „אשר חרפו עקבות משיח“, „ברוך ה' לעולם אמן ואמן“, גמר הנצחון דמלחמת בית דוד, ומתחילה

(1) שיחת שמח"ת תרס"א – לקו"ד ח"ד תשפז, ב ואילך. ס' השיחות תש"ב ס"ע 141 ואילך.

(2) תהלים פט, נב.

(3) ספי"א.

(4) שם, נג.

(5) ראה נזיר בסופה. וש"נ.

(6) תבוא כט, ג.

התקופה השייכת למזמור צדי"ק, שסיומו וחותרו "ויהי נועם ה' אלקינו עלינו גו' ומעשה ידינו כוננהו", דקאי על בית המקדש דלעתיד⁷, "מקדש אדני כוננו ידיך"⁸.

* * *

ועוד והוא העיקר:

נוסף על המבואר לעיל שקיימת מציאותו של משיח בניצוץ משיח (בחי' היחידה) שבכאו"א מישראל, קיימת גם מציאותו של משיח כפשוטו (יחידה הכללית) – כידוע ש"בכל דור ודור נולד א' מזרע יהודה שהוא ראוי להיות משיח לישראל"⁹, "א' הראוי מצדקתו להיות גואל, ולכשיגיע הזמן יגלה אליו השי"ת וישלחו כו"¹⁰, ואילו לא היו מתערבים ענינים בלתי רצויים המונעים ומעכבים כו', הי' מתגלה ובא בפועל ממש.

וע"פ הודעת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו, משיח¹¹ שבדורנו, שכבר נסתיימו ונשלמו כל עניני העבודה ועומדים מוכנים לקבלת פני משיח צדקנו, הרי, בימינו אלו נתבטלו כל המניעות והעיכובים כו', וכיון שכן, ישנה (לא רק המציאות דמשיח, אלא) גם ההתגלות דמשיח, ועכשיו צריכים רק לקבל פני משיח צדקנו בפועל ממש!

. . . וכיון שכן, מובן, שכל הענינים וכל הפעולות חדורים בעניני משיח וגאולה, כולל גם באכילתו ושתייתו, שמשותקק לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר, עד כדי כך שגם לאחר הסעודה נשאר רעב לסעודה דליתן ושור הבר ויין המשומר, ובמילא, טוען להקב"ה שאינו

(7) מדרש תהלים עה"פ.

(8) בשלח טו, יז.

(9) פי' הברטנורא למגילת רות.

(10) ראה שו"ת חת"ס חו"מ (ח"ו) בסופו (סצ"ח). וראה שו"ח פאת השדה מע' האל"ף כלל

ע' ועוד.

(11) יחידה הכללית, שמאירה ומתגלה בנשמתו של נשיא הדור, שכולל את כל נש"י שבדור

(ראה ד"ה פדה בשלום בשערי תשובה לאדהאמ"צ פי"ב).

הוספה / בשורת הגאולה

יכול לקיים המצוה ד'ואכלת ושבעת וברכת'¹² לאמיתתה עד שהקב"ה יושיבנו על שולחנו להסעודה דלעתיד לבוא.

(משיחות ש"פ וירא, ח"י מרחשון תשנ"ב)

12) עקב ת, יו"ד.

לעילוי נשמת

ותיק וחסיד אי"א עוסק בצ"צ באמונה
מסור ונתון לעשות צדקה וחסד
בעל מעשים ומרץ ורב פעלים
הרה"ח התמים ר' שניאור זלמן ע"ה
בן הרה"ח התמים ר' יצחק אלחנן הלוי הי"ד
שגלוב

מקושר מאוד לכ"ק אדמו"ר מה"מ מליובאוויטש
ממיסדי ומנהלי הארגון "פרי"
לקרב את היהודים עולי רוסיא לאביהם שבשמים
ולהכניסם בבריתו של אאע"ה
המדריך והמשפיע שלהם ורבים השיב מעון
הפיץ תורה ע"י שיעוריו הרבים
ממנהלי ופעילי מבצע תפילין וכו'
השקיע כוחות רבים לטובת שכונת המלך
ולחיזוק כבוד רבני ליובאוויטש
זכה להעמיד דורות חסידים ואנשי מעשה
נפטר בשם טוב
כ"א תמוז ה'תשס"ו
ת' נ' צ' ב' ה'

להביא את 770 הביתה!

כל מי שהיה ב-770 אי פעם, זוכר בודאי את שלל הקובצים והעלונים המחולקים בכל ליל שבת קודש כעת ניתן להשיג את חלקם ברשת האינטרנט, אצלך בבית!

קבצים גרפיים וקבצי טקסט:

דבר מלכות: שיחות כ"ק אד"ש מה"מ מהשנים תנש"א-תשנ"ב.
יחי המלך: קונטרס שבועי, הכולל שיחות-קודש בעניני גאולה ומשיח.
המעשה הוא העיקר: לקט הוראות למעשה בפועל משיחות כ"ק אד"ש מה"מ (החל משנת תשמ"ח).
שיחת הגאולה: גיליון שבועי של ימות המשיח, בהוצאת "האגודה למען הגאולה האמיתית והשלימה".
מעייני חיי: גיליון שבועי לילדים, בהוצאת "מכון לוי יצחק" בכפר חב"ד ב'.
האמונה הטהורה: גיליון שבועי בעניני אחרית הימים.

קבצים גרפיים בלבד:

לקוטי שיחות: שיחה מוגהת של כ"ק אד"ש מה"מ היו"ל לקראת כל שבת ב-770, על-ידי "ועד להפצת שיחות".

חדש לקוטי שיחות (מתורגם): שיחה מוגהת של כ"ק אד"ש מה"מ הגדפס בספרי לקוטי שיחות, בהוצאת "מכון לוי יצחק" בכפר חב"ד ב'.
להקהיל קהילות: גיליון שבועי מתורתו של משיח בעניני הקהלת קהילות בשבת, בהוצאת צא"ח העולמית, ניו-יורק.

קבצי טקסט בלבד:

פנימיות: ירחון לבני הישיבות, בהוצאת מרכז את"ה בארץ הקודש.
ליקוט ניגונים: שתי חוברות על הניגונים שניגן וביאר כ"ק אד"ש מה"מ, בהוצאת קה"ת (תשנ"ב).
דרך הישרה: (אידיש) קונטרס מיוחד לילדים, הכולל שיחות-קודש בעניני גאולה ומשיח.
לעבן מיט דער צייט: (אידיש) קטעים לפרשת השבוע מתוך הספר, בהוצאת ישיבת "אהלי תורה", ניו-יורק.
דבר תורה: (אידיש) דף שבועי לילדים, היו"ל על-ידי מוסד חינוך "אהלי תורה", ניו-יורק.

כמו-כן ניתן להוריד באתר את "קונטרס בית רבינו שבבבל"

ושיחת ש"פ שופטים התנש"א

מדור מיוחד לספרים וחוברות באנגלית בעניני גאולה ומשיח!

האתר מנוהל ע"י הרה"ת ר' יוסף-יצחק הלוי שגלוב

וכתובתו: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד!

לעילוי נשמת
מרת חנה בת ר' דוד הכהן ע"ה ספיוואק
נפטרה ביום ח"י מ"ח ה'תשס"ד
ת. נ. צ. ב. ה.
*
נדפס ע"י נכדה
הרה"ת ר' אהרן וואלף וזוגתו מרת פולינה
ומשפחתו שיחיו ציקמאן

היי שותף בהפצת עניני "משיח וגאולה"!!!
להקדשות ולפרטים נוספים:
טל.: 753-6844 (718) או 934-7095 (323)
אימייל: info@torah4blind.org

Be A Partner
In Spreading *Inyonei Moshiach U'geula*!!!
To Dedicate This Publication
In Honor Of Your Family Or A Loved One
For More Info. Call:
(718) 753-6844 or (323) 934-7095
or email: info@torah4blind.org

For this and other books on Moshiach & Geulah, go to:
<http://www.torah4blind.org>
TO DEDICATE AN ISSUE IN HONOR OF A LOVED ONE, CALL (323) 934-7095

הכתובת להשיג השיחות באינטרנט:
<http://www.torah4blind.org>